

תלמודו בידו

דף יא עמוד ב

א [נטל חוט אחד ארוך וכפלו לארבעה, ותחבו בכנף הטלית, וקשרו לציצית קודם שחתך ראשי החוט, מה דינה ?

ב [הדס שענביו מרובים מעליו האם הוא כשר, והאם יש לו תקנה ?

ג [הדס שענביו מרובים מעליו ועבר וליקטם ביום טוב, האם ההדס כשר ?

ד [בדין הנ"ל, מהו טעמם של ר' שמעון בר יהוצדק ושל חכמים ?

ה [האם צריך לאגוד את הלולב עם ההדס והערבה ?

א רב: חותך את הציציות לשמונה חוטים אפילו לאחר שקשרן, שפסיקתן זו עשייתן. שמואל: הציצית פסולה משום "תעשה" ולא מן העשוי.

אך אם הטיל חוט אחד ארוך וכפלו לארבעה, ותחב ראשו האחד בכנף זה, וראשו השני בכנף שני, ואחר כך חתך וקשר, הציצית כשרה. שאין צריך שבשעת נתינת החוטים יינתנו בכנף אחד בלבד.

ב [ההדס פסול, כיון שמנומר ואין זה "הדר". אבל אם מיעט את הענבים, ההדס כשר. אסור מדרבנן למעט הענבים ביום טוב, שבזה מכשיר את ההדס והוא כמתקן כלי.

ג [לחכמים, ההדס כשר. לר' שמעון בר יהוצדק, ההדס פסול.

ד [ר' שמעון: לולב צריך אגד עם ההדס וערבה (מערב יום טוב), ואגידתם זו עשייתם. ונלמד בכנין אב מסוכה שצריך "תעשה" ולא מן העשוי ולתקנו לאחר האגד.

חכמים: 1. לקיטת ענבי ההדס זו היא עשייתם להכשיר את הלולב.
2. אין למדים לולב מסוכה לפסול בלולב כשהוא "מן העשוי".
3. לולב אינו צריך אגד ולא שייך בו עשייה, ואין בו "תעשה ולא מן העשוי".

ה [חכמים: לכתחילה מצוה לאוגדם משום "זה אלי ואנוהו". בדיעבד שלא אגדם, כשר. ר' יהודה: צריך אגד אף לעיכובא. ולמד כן בגזירה שוה "לקיחה לקיחה" מאגודת אזוב בפסח מצרים [שהיו בו על המזוזות], ושם אגד מעכב.